VÄRLDENS FÅFÄNGLIGHET

(♩ = ca. 108)

G D G
Vad är, min bro - der, värl - dens ly - cka?

C G A7 D
Är hon till sist ej fa - gert sken,

G B7 Em B7 C
som väl en stund dig med kan ry - cka,

G D7 G
men näs - ta stund dig svi - kit re'n?

C G G7 E7 Am
Hur tung och bit - ter hen - nes nöd,

E A7 G D D7 G
hur ky - lig hen - nes sol - skens - glöd!

2. Ack, världens liv är gagnlös ävlan
med möda, arbet' och besvär,
på glittrets marknadstorg en tävlan,
vars vinst på själens hälsa tär,
en sömn förutan stilla blund,
en död, förnyad varje stund.

3. Än klagar man: För lång är dagen,
och jagar efter tidsfördriv.
Än, när dess sista stund är slagen,
man viskar: Dröj hos oss! Förbliv!
Än önskan heter Bort, än har
man endast den, att få bli kvar.

4. Än man de gyllne skålar tömmer
med rusets eller smickrets gift.
Än, trots sitt samvetskval, man drömmer
om ros och tack för fal bedrift.
Än driver man med Herren gäck,
än mot hans nåd man knorrar fräck.

5. Hur tomt är allt, vad världen bjuder!
Trots fröjd och glam den bägarns klang
nu gäll i mina öron ljuder,
som fordom mig till jubel tvang.
Dess svalg är för min frid en tjuv.
Dess flärd gör ej min vila ljuv.

6. Visst ser man till, att intet fattas,
som kroppen väl förpläga kan,
blott desto mindre anden skattas,
och desto mer försmäktar han.
Och trivas du bland rop och larm,
jag vet, du är till själen arm.

7. Ack, när man länge sorglös låter
dag efter dag sin tid förgå,
vad står väl slutligt ensamt åter?
Vad är, du sist får vänta på? –
En hydda, färdig snart till fall.
En grav. Och borta glädjen all.

8. O Gud, må synden ej förvilla,
ej skilja mig från dina bud!
Men låt för varje dag mig stilla
allt närmre komma dig, min Gud!
Väl i, men ej av denna värld,
låt mig den lyckan bli beskärd!

Text: Carl Johann Philipp Spitta. Översättning: Torsten Lundberg. Musik: Johannes Thomas Rüegg.
Copyright © 2017 Johannes Thomas Rüegg. Källa: www.christmysong.com/1492/